

День Родини 17 травня 2025 субота

Слава Ісусу Христу!

Зі сторінок Святого Письма ми знаємо, що: «Бог є любов» (І Івана 4, 8). Він все створив з любові та покликав до любові, і людська любов тут, на землі, реалізується через призму сімейного чи богопосвяченого, – але чи в першому, чи другому випадку – спільнотного життя.

Блаженніший Святослав, Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви, якимось сказав: «Колись українська сім'я врятувала Церкву, тепер святим обов'язком Церкви є врятувати сім'ю». Тому ці слова є нашим головним завданням та ціллю, і ми маємо підтримати, супроводити та зробити все можливе щоб її зберегти, адже сім'я – це не просто безлична соціальна одиниця, а Божий дар, бо: «Що Бог злучив, людина нехай не розлучає» (Марко 10, 9). Саме родина є тим місцем, де закладаються фундаментальні моральні й духовні цінності. У родині ми вчимося любити, пробачати, допомагати й бути відповідальними. Вона є першою школою християнських чеснот. А тому, якою буде родина, таким буде майбутнє Церкви і України.

В наш час, як ніколи раніше, сім'я стикається з багатьма викликами: розпад сімейних цінностей під впливом матеріалізму та секуляризму; війна, яка забирає життя й розлучає сім'ї; соціальна нестабільність, яка змушує батьків емігрувати в пошуках кращого життя: «Куди підеш ти, туди піду й я, а де житимеш ти, там житиму й я. Народ твій буде мій народ, а Бог твій - мій Бог. Де помреш ти, там помру й я...і тільки смерть розлучить мене з тобою» (Рут 1,16-17). Ця непроста дійсність ставить перед нами важливе завдання: відновити й зміцнити наші сім'ї на основі правдивої християнської любові, яка «...довготерпелива, лагідна, вона не заздрить, любов не чваниться, не надимається, не бешкетує, не шукає свого, не поривається до гніву, не задумує зла...» (І Коринтян 13, 4-5).

Згідно з ученням Другого Ватиканського Собору, сім'я має бути «домашньою Церквою», місцем, де передають віру й заохочують до духовного розвитку (див. *Lumen Gentium*, 11).

Коли родина молиться разом, читає Боже Слово, практикує прийняття Святих Таїн, вона стає джерелом духовної сили не лише для своїх членів, але й для суспільства в цілому. Саме це і є тими основами, на яких ми можемо зберегти наші сім'ї. Україна потребує родин, які будуть прикладом взаємної любові, жертвності та глибокої християнської віри.

Майбутнє нашої держави залежить від кожної сім'ї. Якщо ми навчимося будувати свої родини на фундаменті віри, надії й любові, то Україна стане країною сильних і духовно багатих людей. Апостол Павло говорить: «Усе, що

тільки чините, робіть від душі, як для Господа, а не для людей» (Колосян 3, 23). Хай ці слова стануть для нас натхненням у вихованні наших дітей, у підтримці наших подружніх відносин, у служінні ближнім.

Тому, пам'ятаючи заклик світлої пам'яті Блаженнішого Любомира: «Моліться і працюйте...», - молімось, як казав св. Августин, за наші родини до Бога так, неначе б все залежало від Нього, але працюймо над їх святістю та добробутом так, неначе б все залежало тільки від нас.

Амінь.